

Sygn. akt V CZ 51/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz (przewodniczący)

SSN Zbigniew Kwaśniewski (sprawozdawca)

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z powództwa B. K., D. H., małoletnich K. H. i A. P. reprezentowanych przez przedstawicielkę ustawową B. K.

przeciwko Firmie Handlowo-Usługowej "B." T.B. i A. B.

Spółce Jawnej z siedzibą w W. i K. K.

o zapłatę,

oraz sprawy z powództwa D. H.

przeciwko Firmie Handlowo-Usługowej "B." T. B. i A. B.

Spółce Jawnej z siedzibą w W.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 23 lipca 2014 r.,

zażalenia pozwanej Firmy Handlowo-Usługowej "B." T. B. i A. B. Spółki Jawnej z siedzibą w W.

na postanowienie Sądu Apelacyjnego [...]

z dnia 22 kwietnia 2014 r.,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd drugiej instancji postanowieniem wydanym na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c. w zw. z art. 398² § 1 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną pozwanej spółki jawnej ze względu na jej niedopuszczalność, spowodowaną prawidłowym określeniem wartości przedmiotu zaskarżenia, która nie przekracza minimum ustawowego.

Sąd odwoławczy podkreślił, że pełnomocnik pozwanej, w wykonaniu wezwania do wskazania wartości przedmiotu zaskarżenia odrębnie dla każdego z dwojga powodów, podał iż wartość ta w stosunku do powódki B. K. wynosi 30.000 zł i w stosunku do małoletniego A. P. także 30.000 zł. Sąd ten sprzeciwił się stanowisku strony pozwanej, że po stronie powodów występuje współuczestnictwo materialne i uznał, że jest to współuczestnictwo formalne, a w konsekwencji, iż brak jest podstaw do przyjęcia, że wartością przedmiotu zaskarżenia jest wskazana w skardze kasacyjnej pozwanego kwota 60.000 zł.

W zażaleniu na to postanowienie pozwana Spółka zarzuciła naruszenie art. 398² § 1 k.p.c. w zw. z art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c. przez odrzucenie jej skargi kasacyjnej w sytuacji, gdy wartość przedmiotu zaskarżenia (w zażaleniu podano „sporu”) to kwota 60.000 zł, ponieważ po stronie powodów występuje współuczestnictwo materialne, bo podstawą żądania jest art. 446 § 4 k.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie, a zaskarżone postanowienie wydane zostało zgodnie z obowiązującym prawem.

Rację ma Sąd drugiej instancji, że po stronie powodów dochodzących odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę na podstawie art. 446 § 4 k.c. występuje współuczestnictwo formalne, a nie współuczestnictwo materialne, ponieważ roszczenie powodów jest oparte na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej (art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c.). Przy współuczestnictwie formalnym ograniczenia dopuszczalności skargi kasacyjnej ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia odnoszą się do każdego z powodów oddzielnie.

Ten rodzaj współuczestnictwa, w przeciwieństwie do współuczestnictwa materialnego, charakteryzuje się brakiem materialnoprawnej więzi między współuczestnikami, a ich współwystępowanie po jednej ze stron procesu ma

charakter stricte procesowy (postanowienie SN z dnia 21 listopada 2007 r., I PZ 18/07, niepubl.).

Współuczestnictwo powodów dochodzących odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia na jednakowej podstawie faktycznej i prawnej nie ma charakteru jednolitego bądź koniecznego, a wartość przedmiotu zaskarżenia skargą kasacyjną określa się wówczas odrębnie w odniesieniu do każdego ze współuczestników (postanowienie SN z dnia 22 sierpnia 2013 r., IV CSK 200/13, niepubl.; postanowienie SN z dnia 14 stycznia 2009 r., IV CZ 105/08, niepubl.; wyrok SN z dnia 16 października 2008 r., III CSK 143/08, niepubl.), a więc tak jak uczynił to Sąd w zaskarżonym postanowieniu.

Wobec powyższego, że zażalenie pozwanej Spółki okazało się nieuzasadnione, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.